

**Republika Srpska
Grad Banja Luka
Gradonačelnik
Gradska uprava
Odjeljenje za prostorno uređenje**

Broj: 03-404-659/19

Dana, 23.07.2020. godine

Na osnovu Odluke investitora/ugovornog organa Odjeljenje za prostorno uređenje pokrenulo je postupak javne nabavke i u skladu sa odredbama Uputstva o organizovanju i provođenju konkursa iz oblasti arhitekture i urbanizma ("Sl.gl. Grada Banjaluka", broj 6/18) organizovalo aktivnosti na provođenju

**MEĐUNARODNOG OPŠTEG JAVNOG KONKURSA
ZA IZRADU IDEJNOG ARHITEKTONSKO- URBANISTIČKOG RJEŠENJA
MULTIFUNKCIONALNE DVORANE/ KONGRESNOG CENTRA**

Rješenjem Gradonačelnika Grada Banjaluka broj 12-G-5328/19 od 12.12.2019.godine imenovana je Konkursna komisija za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja multifunkcionalne dvorane/kongresnog centra, u sljedećem sastavu:

- 1) Mr Igor Radojičić, dipl.inž.el, predsjednik
- 2) Prof. Ivan Rašković, dipl.inž.arh, zamjenik predsjednika
- 3) Prof. Boris Podreka (Boris Podrecca), dipl.inž.arh, član
- 4) Prof.dr Vladan Đokić, dipl.inž.arh, član
- 5) Prof.dr Miomir Mijić, dipl.inž.el, član
- 6) Sanela Kecman, dipl.inž.arh, član
- 7) Dr Nevena Predojević, dipl.inž.arh, član

Zamjenski članovi :

- 1) Doc. dr Ognjen Šukalo, dipl.inž.arh
- 2) Nevena Šljivić Babić, dipl.inž.arh.,

Stručni izvijestioци :

- 1) Zorana Grbić, dipl.inž.arh.
- 2) Jasna Šakotić, dipl.inž.arh.
- 3) Alvira Vujinović, dipl.inž.arh,
- 4) Nataša Milošević, dipl.inž.arh,
- 5) Ljiljana Zvonar, dipl.inž.arh. i
- 6) Adrijana Šešić, dipl.inž.arh.

Sekretar :

- 1) Maja Smiljanić, dipl.pravnik

U skladu sa čl.45. Uputstva o organizovanju i provođenju konkursa iz oblasti arhitekture i urbanizma ("Sl.gl. Grada Banjaluka", broj 6/18), Konkursna komisija je sačinila:

KONAČNI IZVJEŠTAJ

o radovima pristiglim na međunarodni opšti javni konkurs
za izradu idejnog arhitektonsko- urbanističkog rješenja multifunkcionalne dvorane/
kongresnog centra

Konkursna komisija je u cilju pripreme konkursa održala dva neformalna sastanka na kojima su usaglašavani osnovni elementi raspisa konkursa, te su zajedno sa raspisivačem pripremani i izrađeni Program i Uslovi konkursa.

Nakon usaglašavanja svih elemenata održan je prvi radni sastanak dana 24.12.2019. godine na kojem su verifikovani Program i Uslovi konkursa od strane Konkursne komisije.

Obavještenje o konkursu objavljeno je dana 27.12.2019.godine na portalu Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine, u DN „Euroblic“ i „Nezavisne novine“, na zvaničnoj internet stranici Grada Banjaluka i "Službenom glasniku BiH " br. 1/20 od 10.01.2020.god.

Konkurs je takođe, objavljen na internet stranicama:

1. https://www.archdaily.com/	
2. http://archcompetition.net/	
3. http://www.opengap.net/contacto	
4. https://blogdeconcursos.com/publicar-concurso/	
5. http://competitions.archi/publish/	
6. http://www.marh.mk/	Savez arhitekata Makedonije
7. http://www.sacg.me/	Savez arhitekata Crne Gore
8. https://uha.hr/	Udruženje hrvatskih arhitekata
9. http://www.d-a-z.hr/	Društvo arhitekata Zagreba
10. https://www.zaps.si/index.php	Udruženje arhitekata iz Slovenije
11. https://www.dab.rs , https://www.u-a-s.rs	Udruženje arhitekata Srbije
12. https://www.dan.org.rs	Društvo arhitekata Niša
13. https://dans.org.rs	Društvo arhitekata Novog Sada
14. http://www.drustvo-dal.si/	Društvo arhitekata Ljubljane
15. https://www.zaps.si/	Savez arhitekata Slovenije
16. http://www.en.dab.rs/	Društvo arhitekata Beograda
17. https://aabh.ba/	Asocijacija arhitekata u BiH

Za učesnike konkursa bile su predviđene tri nagrade u iznosima:

- prva nagrada 30.000,00 EUR (protivvrijednost u KM),
- druga nagrada 15.000,00 EUR (protivvrijednost u KM) i
- treća nagrada 7.500,00 EUR (protivvrijednost u KM).

Konkurs je bio otvoren do 15.04.2020. godine do 23:59 časova (GMT +1).

Zbog aktuelnih dešavanja u svijetu i Bosni i Hercegovini u vezi sa Corona virusom (COVID-19) i službenim proglašenjem pandemije od strane Svjetske zdravstvene organizacije od 11.03.2020. godine, na prijedlog Konkursne komisije, Odlukom Gradonačelnika br 12- G-1002/20 od 19.03.2020.god. krajnji rok za predaju konkursnih radova produžen je do 21.05.2020. godine do 23:59 časova (GMT +1).

U predviđenom roku, definisanom od strane raspisivača, a u skladu sa Uputstvom o organizovanju i provođenju konkursa iz oblasti arhitekture i urbanizma, od strane zainteresovanih lica postavljeno je ukupno 341 (tristočetredesetjedno) pitanje, na koje je Konkursna komisija blagovremeno odgovorila.

Dana, 22.05.2020. godine održan je drugi radni sastanak Konkursne komisije, prilikom kojeg je Predsjednik komisije obavijestio ostale članove da je, u skladu sa raspisom opšteg javnog konkursa za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja multifunkcionalne dvorane/ kongresnog centra ugovornom organu, do zadatog roka, digitalno na link www.banjaluka.rs.ba/multifunkcionalna-dvorana (en.banjaluka.rs.ba/multifunctional-hall) , stiglo ukupno 110 (stotinudeset) konkursnih radova pod šiframa autora: „13579AD“, „12345DS“, „123285YM“, „85417KP“, „15420JG“, „13079CA“, „24379AA“, „22420KV“, „14289JB“, „57825HA“, „14906AV“, „31978AM“, „13073AT“, „25231MJ“, „97531PS“, „72159RV“, „02020MT“, „24242TA“, „A554M20“, „15211AR“, „19793SR“, „685S34R“, „16709HH“, „27190AF“, „26012SM“, „82229WW“, „03451AG“, „02004BL“, „140404AP“, „54321BL“, „36912SC“, „70910JP“, „11042AW“, „09384TY“, „18621PA“, „20216BR“, „49273NJ“, „64919AB“, „19901DA“, „11358BG“, „99301PS“, „84848MF“, „72189AO“, „12358FI“, „04381DS“, „55555YR“, „14441VD“, „37767DG“, „20327YM“, „11123KC“, „81199LD“, „20102ET“, „45241JC“, „10101AK“, „32519XA“, „02719KA“, „10739AS“, „11211OA“, „59348DK“, „21638NA“, „74895WZ“, „15158BL“, „527799VM“, „10330FS“, „49233JE“, „85196PZ“, „04089SD“, „03016CX“, „20520AU“, „95681XZ“, „2BS3547“, „27627GG“, „22422ET“, „12299HH“, „13111SB“, „31314CI“, „22108MM“, „02033AR“, „01010MO“, „78000TX“, „83068MO“, „36345DM“, „23777AD“, „74129RN“, „58931CB“, „64274SB“, „12828AY“, „10330AA“, „03493EF“, „23613AA“, „36912XL“, „KO96117“, „CD11103“, „11919TH“, „RK47091“, „68848LS“, „02113CH“, „22020AD“, „42193NN“, „AP13579“, „12345AA“, „24567AR“, „41929DK“, „28101DC“, „KJ11218“, „19691SZ“, „1D3216N“, „90904WS“, „99271SS“ i „01010AH“.

Za radove koji su predati propisno i u roku, pristupilo se otvaranju i označavanju konkursnih radova, dodjeljivanjem rednog broja, na osnovu redoslijeda pristizanja. Za svaki rad je provjeren broj pristiglih priloga.

Prilikom evidencije pristiglih radova konstatovano je:

- da su radovi pod radnim brojem 1 šifra „13579AD“, 3 šifra „123285YM“ i 34 šifra „09384TY“ pristigli bez konkursnog rada, odnosno priložene su fotografije koje nisu predmet konkursa,
- da rad pod radnim brojem 90 šifra „23613AA“ ne sadrži tražene priloge, samo 3D animaciju
- da rad pod radnim brojem 105 šifra „KJ11218“ sadrži link za Google Drive, gdje se nalazi konkursni rad.

Obzirom da se autor konkursnog rada pod radnim brojem 105 šifra „KJ11218“ obratio Raspisivaču preko anonimnog naloga (elektronska adresa bez podataka o pošiljaocu) sa obrazloženjem razloga ovog načina predaje rada, Konkursna komisija odlučila je da se prihvati obrazloženje autora i da se ovaj rad ne diskvalifikuje.

Pregled pristiglih radova Stručni izvjestioci su izvršili u periodu od od 23.05.2020. godine do 12.06.2020.godine.

Na trećem radnom sastanku koji je održan dana 15.06.2020. godine Konkursnoj komisiji je od strane stučnih izvjestilaca podnesen Izvještaj u pisanom obliku i usmeno obrazložen svaki rad pojedinačno (prilog: Izvještaj o prispjelim radovima na međunarodni opšti javni konkurs za izradu idejnog arhitektonsko-urbanističkog rješenja multifunkcionalne dvorane/ kongresnog centra-juni 2020. godine).

Na istom sastanku Konkursna komisija je razmotrila svih 110 konkursnih radova i svaki pojedinačno analizirala sa stanovišta utvrđenih kriterija i uslova definisanih Raspisom i Programom konkursa, te konstatovala:

1. da PRAVO UČEŠĆA IMAJU konkursni radovi pod radnim brojem: 04 („85417KP“), 05 („15420JG“), 06 („13079CA“), 07 („24379AA“), 08 („22420KV“), 09 („14289JB“), 10 („57825HA“), 11 („14906AV“), 13 („13073AT“), 14 („25231MJ“), 15 („97531PS“), 19 („A554M20“), 20 („15211AR“), 23 („16709HH“), 25 („26012SM“), 26 („82229WW“), 27 („03451AG“), 28 („02004BL“), 30 („54321BL“), 31 („36912SC“), 32 („70910JP“), 33 („11042AW“), 36 („20216BR“), 37 („49273NJ“), 38 („64919AB“), 39 („19901DA“), 40 („11358BG“), 41 („99301PS“), 43 („72189AO“), 44 („12358FI“), 45 („04381DS“), 47 („14441VD“), 49 („20327YM“), 50 („11123KC“), 51 („81199LD“), 52 („20102ET“), 53 („45241JC“), 55 („32519XA“), 58 („11211OA“), 59 („59348DK“), 60 („21638NA“), 61 („74895WZ“), 63 („527799VM“), 64 („10330FS“), 65 („49233JE“), 66 („85196PZ“), 68 („03016CX“), 69 („20520AU“), 72 („27627GG“), 73 („22422ET“), 74 („12299HH“), 75 („13111SB“), 76 („31314CI“), 78 („02033AR“), 81 („83068MO“), 82 („36345DM“), 83 („23777AD“), 84 („74129RN“), 85 („58931CB“), 87 („12828AY“), 88 („10330AA“), 89 („03493EF“), 91 („36912XL“), 96 („68848LS“), 97 („02113CH“), 99 („42193NN“), 100 („AP13579“), 101 („12345AA“), 102 („24567AR“), 104 („28101DC“), 105 („KJ11218“) i 106 („19691SZ“);
2. da u pristiglim konkursnim radovima nema priloga koji trebaju biti isključeni iz ocjenjivanja;
3. konstatovala da zbog neispunjavanja obaveznih uslova raspisa konkursa, u daljoj fazi vrednovanja PRAVO UČEŠĆA NEMAJU konkursni radovi pod radnim brojem: 01 („13579AD“), 02 („12345DS“), 03 („123285YM“), 12 („31978AM“), 16 („72159RV“), 17 („02020MT“), 18 („242424TA“), 21 („19793SR“), 22 („685S34R“), 24 („27190AF“), 29 („140404AP“), 34 („09384TY“), 35 („18621PA“), 42 („84848MF“), 46 („55555YR“), 48 („37767DG“), 54 („10101AK“), 56 („02719KA“), 57 („10739AS“), 62 („15158BL“), 67 („04089SD“), 70 („95681XZ“), 71 („2BS3547“), 77 („22108MM“), 79 („01010MO“), 80 („78000TX“), 86 („64274SB“), 90 („23613AA“), 92 („KO96117“), 93 („CD11103“), 94 („11919TH“), 95 („RK47091“), 98 („22020AD“), 103 („41929DK“), 107 („1D3216N“), 108 („90904WS“), 109 („99271SS“) i 110 („01010AH“);

Na četvrtom radnom sastanku, koji je održan dana 16.06.2020. godine, Konkursna komisija je nakon izlaska na teren i obilaska lokacije budućeg objekta multifunkcionalne dvorane/ kongresnog centra, nastavila rad na razmatranju 72 konkursna rada koja su nakon prvog kruga eliminacije stekla pravo učešća za vrednovanje u drugom krugu.

Analizom i vrednovanjem svakog pojedinačnog rada prema utvrđenim kriterijima Konkursna komisija se složila da u drugom krugu, kao radove koji nisu na zadovoljavajući način odgovorili na tražene programske zahtjeve, eliminiše 35 konkursnih radova pod radnim brojem: 04 („85417KP“), 05 („15420JG“), 07 („24379AA“), 08 („22420KV“), 09 („14289JB“), 10 („57825HA“), 11 („14906AV“), 14 („25231MJ“), 15 („97531PS“), 19 („A554M20“), 27 („03451AG“), 28 („02004BL“), 31 („36912SC“), 39 („19901DA“), 43 („72189AO“), 44 („12358FI“), 47 („14441VD“), 50 („11123KC“), 51 („81199LD“), 55 („32519XA“), 60 („21638NA“), 61 („74895WZ“), 65 („49233JE“), 66 („85196PZ“), 68 („03016CX“), 69 („20520AU“), 74 („12299HH“), 76 („31314CI“), 83 („23777AD“), 85 („58931CB“), 96 („68848LS“), 97 („02113CH“), 100 („AP13579“), 102 („24567AR“), 105 („KJ11218“)

Preostalih 37 radova razmatrano je u trećem krugu vrednovanja komparativnim ocjenjivanjem kvaliteta ponuđenih rješenja razvrstanih prema zajedničkim karakteristikama koncepta u četiri grupe i to:

1. „*vertikalni monoliti*“ u koji spadaju radovi pod radnim brojem : 06 („13079CA“), 23 („16709HH“), 32 („70910JP“), 45 („04381DS“), 58 („11211OA“), 81 („83068MO“), 82 („36345DM“) i 106 („19691SZ“);
2. „*modularni monoliti*“ u koji spadaju radovi pod radnim brojem: 13 („13073AT“), 33 („11042AW“), 36 („20216BR“), 40 („11358BG“), 53 („45241JC“), 59 („59348DK“), 72 („27627GG“) i 87 („12828AY“);
3. „*jedinstveni volumeni*“ u koji spadaju radovi pod radnim brojem: 20 („15211AR“), 26 („82229WW“), 30 („54321BL“), 37 („49273NJ“), 38 („64919AB“), 52 („20102ET“), 63 („527799VM“), 64 („10330FS“), 73 („22422ET“), 78 („02033AR“), 88 („10330AA“), 91 („36912XL“), 99 („42193NN“) i 101 („12345AA“);
4. „*ostali -posebni*“ u koji spadaju radovi pod radnim brojem: 25 („26012SM“), 41 („99301PS“), 49 („20327YM“), 75 („13111SB“), 84 („74129RN“), 89 („03493EF“) i 104 („28101DC“).

U daljem razmatranju i vrednovanju, Komisija je vodeći računa o utvrđenim kriterijima i programskim zahtjevima, nakon detaljnog sagledavanja svakog pojedinačnog rada i poređenjem konkursnih rješenja u okviru definisanih grupa odlučila da radove koji su ponudili manje kvalitetna rješenja:

1. u prvoj grupi („*vertikalni monoliti*“) eliminiše radove pod radnim brojem: 45 („04381DS“), 81 („83068MO“) i 106 („19691SZ“);
2. u drugoj grupi („*modularni monoliti*“) eliminiše radove pod radnim brojem: 33 („11042AW“), 53 („45241JC“), 59 („59348DK“), 87 („12828AY“);
3. u trećoj grupi („*jedinstveni volumeni*“) eliminiše radove pod radnim brojem: 20 („15211AR“), 26 („82229WW“), 52 („20102ET“), 78 („02033AR“), 88 („10330AA“), 99 („42193NN“);
4. u četvrtoj grupi („*ostali -posebni*“) eliminiše radove pod radnim brojem: 25 („26012SM“), 41 („99301PS“), 89 („03493EF“), 104 („28101DC“).

Od preostalih 20 konkursnih radova koji su ostali u daljoj konkurenciji u četvrtom krugu, nakon ocjenjivanja i vrednovanja, na 5.radnom sastanku koji je održan 17.06.2020.godine, Komisija je odlučila da iz daljeg razmatranja eliminiše još pet konkursnih radova, i to radovi pod radnim brojem: 30 („54321BL“), 37 („49273NJ“), 38 („64919AB“), 63 („527799VM“) i 91 („36912XL“),

Na 6.radnom sastanku koji je održan 22.07.2020.godine, u petom (užem) krugu ocjenjivanja vrednovano je preostalih 15 konkursnih radova, a to su radovi pod radnim brojem: 06 („13079CA“), 13 („13073AT“), 23 („16709HH“), 32 („70910JP“), 36 („20216BR“), 40 („11358BG“), 49 („20327YM“), 58 („11211OA“), 64 („10330FS“), 72 („27627GG“), 73 („22422ET“), 75 („13111SB“), 82 („36345DM“), 84 („74129RN“) i 101 („12345AA“).

U skladu sa izvršenim vrednovanjem i ocjenom ponuđenih rješenja, Konkursna komisija je na tom sastanku u najuži krug izabrala konkursne radove pod radnim brojem: **06** („13079CA“), **13** („13073AT“), **23** („16709HH“), **36** („20216BR“), **40** („11358BG“), **64** („10330FS“), **82** („36345DM“), i **101** („12345AA“), dok je radove pod radnim brojem **72** („27627GG“), **73** („22422ET“) i **49** („20327YM“) ostavila u vrednovanju za dodjelu pohvale kao vrste priznanja ostvarenom doprinosu u arhitektonskom promišljanju.

Uvažavajući svrhu konkursa, cilj konkursnog zadatka kao i kriterijume ocjenjivanja, nakon ocjene i bodovanja konkursnih radova iz najužeg izbora, te rangiranja radova prema kvalitetu ponuđenih rješenja Konkursna komisija je većinom glasova odlučila da se radovi prispjeli na Konkurs nagrade, kako slijedi:

Rad sljedi princip dihotomije i renesansne impostacije osnovne morfologije arhitektonskog sklopa. Odnosom prema svojoj poziciji u prostoru teži da se uspostavi kao prostorno-vizuelni reper na nivou gradskog jezgra. Svojim položajem na parceli a u odnosu na svoj volumen, novi objekat u najvećoj raspoloživoj mjeri afirmiše javni prostor, kako onaj koji mu neposredno gravitira, tako i onaj u neposrednom okruženju. Traga se za optimalnim odnosom sklopa koji treba da dominira teritorijom a da pri tom, osnovna ravan – tlo na kome je objekat postavljen, zadrži i dogradi osobine javnog prostora – jednog od foruma grada u pravom smislu te riječi. Pomenuta dihotomija se ogleda u postojanju više segmenata koji uokviruju tražene namjene i čiji međuodnosi grade karakter novog

objekta na liniji razvoja urbanog identiteta Banje Luke. Dramaturgija prostora je težišni instrument arhitektonskog organizovanja ovog sklopa; linije kretanja korisnika se pružaju preko različitih oblika komunikacija, mjenjajući pravce i upućujući onoga ko ih koristi na određene tačke u unutrašnjosti objekta koje karakterišu dijelove puta koji povezuje unutrašnje sadržaje. Raspored namjena u sklopu je, takođe, profilisan da podrži prethodno opisan doživljaj prostora; sadržaj sa najviše korisnika je krajnje odredište po vertikali a do njega vodi „ritualna“ trasa koja uključuje različite segmente koji se savladavaju stepeništima, eskalatorima, galerijama i sve to uz promjenu pravca kretanja u svrhu projektovanja atmosfere pokreta, i dosezanja cilja.

Vizuelna pojavnost objekta, kao što je rečeno, slijedi transponovani princip organizovanja forme sklopa po vertikali. Naglašavanje razlike između bazisa i „nadgradnje“ ističe odnos struktura i tekstura koje predstavljaju „pojaseve“ građevine koji je vizuelno, povezuju sa neposrednim okruženjem, a u isto vrijeme konotiraju značaj i značenje sadržaja koji se u dotičnoj građevini nalaze. Sugestija razvoja forme „na više“, podcrtava težnju autora da uspostave vizuelni reper grada; pojavnost novog objekta odlikuje se primjerenom proporcijom i kompozicijom oblika, kao i teksturom koja ih raščlanjuje, opet, po vertikali a jednim svojim „zatalasanom“ segmentom uvodi element višeznačnosti.

Cjelina dijela unutrašnjeg prostora, nazvana oblak, svojom morfologijom proizvodi opisani „talas“ na fasadnom platnu koji relativizuje utisak o položaju namjena unutar sklopa; sugerise se prevezivanje prostora, njihovih volumena, objedinjavanje prostornih cjelina i opet podcrtava vertikalna dinamika forme. Pored iznesenog, ovde je, formalno, izražena i silueta okoline grada putem opisanog talasa i dodatno, putem „masiva“ visokog rastinja na severnom dijelu lokacije. Na taj način se dvodimenzionalno i trodimenzionalno izrazio princip kontekstualnosti mjesta, vizuelnog povezivanja sklopa sa neposrednim okruženjem i konotirao renesansni oblikovni instrument arhitekture – „udica za nebo“, gdje se građevina vizuelno „stapa“ sa nebeskim svodom. Osobnosti vizuelnog repera se ovde ostvaruju preko proporcije i visine objekta kao i njegove materijalizacije: pored dnevnog utiska o obliku koji se prepliće sa neposrednim okruženjem, noćni prizor nosi jednak vizuelni „naboj“ i duhovitu zagonetku za posmatrača.

Koncept se temelji na ideji o grupnoj formi koja na jednak način tretira spoljni i unutrašnji prostor sa ciljem da karakter ambijenata ukinе granicu između sklopa i njegovog okruženja. Razvoj sklopa na lokaciji stvara osnov da se površina parcele i prizemlje objekta, pretope jedno u drugo integrišući prostor osnovne ravni – nivo tla koje predstavlja osnovni potencijal javnog interesa u prostornom smislu.

Pružanje kompleksa uključuje svaki dio parcele u sastavni dio jedinstvene prostorne matrice pa oni dobijaju attribute višeznačnosti.

Matrica „samostalnih“ dijelova objekta koji, svaki za sebe, udomljuje grupacije određenih sadržaja podržavaju višeznačnost elemenata kompozicije. Arhitektonski izraz se gradi na karakteru oblika spoljnog prostora koje formiraju makro-elementi sklopa. Dobijeni rezultat karakteriše dinamičan odnos izgrađenog i neizgrađenog koji konotira popularni doživljaj djelatnosti za koje je objekat namjenjen i, posljedično, njihovu osnovnu osobinu – osobinu spektakla. Sadržaji objekta se tretiraju kao samostalni dijelovi povezane cjeline koji mogu funkcionisati samostalno pri čemu se računa i na faznu izgradnju. Svojevrsna gradacija sadržaja po intenzitetu korišćenja je iskorištena i za gradaciju volumena na lokaciji. Tri dominantne cjeline-volumena se pružaju pravcem sever – jug u razmeštaju koji konotira dinamiku i denotira prostornu namjenu. Tema orjentira je obrađena kroz morfologiju građevine i obradu njenog fasadnog platna; vizuelni efekat koji se stvara osunčanjem fasadne obloge predstavlja, u ovom slučaju, ključ arhitektonskog izraza i identiteta nove građevine. Tako naznačen identitet prenijeće se i na samu lokaciju pa će postati i identitet mjesta.

Prostorna struktura slijedi osnovnu matricu sklopa, pa se sadržaji u unutrašnjosti građevine smjenjuju u ritmu puno – prazno. Pomenuti utisak proizilazi iz odnosa komunikacijskih prostora i prostora osnovne namjene. Oni mijenjaju svoje uloge upravo preko prostorne determinacije ograđeno – otvoreno, gdje se doživljaj pojedinih grupa prostorija oneobičava. Otvoreni hol „postaje“ kutija i obrnuto – blok sale se doživljava kao oblik nesputanog prostora.

Tri osnovna volumena građevine pogoduju samostalnosti namjena i njihovih veza. Spoljni oblik pojedinačnog volumena je oblik u prostoru koji unutrašnjost definiše kao oblik prostora pa opet, prostorije unutar njega su oblici u prostoru. Ovaj „niz“ je zasnovan kao neprekinut i predstavlja još jednu od veza spoljašnjosti i unutrašnjosti. Veze među volumenima su „punktualne“ i podcrtavaju samosvojnost triju podcjelina. Triangularna matrica kojom je određen cijeli sklop prenosi se i na grupe etaža pa je prizemlje pomjereno u odnosu na ostale nivoe. Upravo ovaj način komponovanja sklopa stvara pomenuti utisak ukidanja granice između spoljašnjeg i unutrašnjeg prostora; međusobna zakošenost volumena u odnosu na uličnu regulaciju stvara mikroambijente na lokaciji koji definišu različitost pristupnih partija i ostalih javnih prostora na lokaciji.

Naglašena zatvorenost fasade novog objekta metaforično podcrtava namjene i njihovo funkcionisanje, odnosno, izražava popularnu metaforu o prostoru gledališta kao o zatvorenoj kutiji koja je u potpunosti introvertna radi usresređivanja na svoj osnovni sadržaj – spektakl kulture koji publika prati. Uticaji spoljne sredine u toj situaciji su nepoželjni dok sa druge strane, upravo je značaj kulture i spektakla u društvu izražen blještećom fasadom objekta.

Okosnica ideje u ovom radu je efikasnost funkcionisanja glavnih sadržaja novog objekta kao i metafora o uspostavljanju identiteta mjesta. Prostorna tehnologija zahtjevanih sadržaja spektakla ovdje je upotrebljena za definisanje atributa prostorne strukture. Prostor je gradiran od spoljnog, preko zajedničkog, do svake pojedine grupacije sadržaja kao što je jasno i podjeljen na dio za publiku i dio za izvođače sa auditorijumima u sredini između ta dva. Time je izražena suština prostora spektakla koji predstavlja „interfejs“

publike i izvođača i granicu između stvarnosti i nestvarnosti, zamišljenog svijeta umjetnosti.

Prostorna matrica ima svoje izraze i u volumenu objekta i to u obliku metaforičnog nagoveštaja. Osnovni oblik je komponovan kao neodređena forma, odnosno, kao forma koja naznačava svoj mogući, potpuni oblik promjenom pravca konturne ravni na volumenu objekta čiju formu sugerišu; na taj način se nagovještava osnovni oblik koji je u izvesnoj mjeri nepotpun radi akcentiranja položaja sadržaja u njegovoj unutrašnjosti.

Postavljanje težišnih sadržaja kompleksa u prizemnu, osnovnu, ravan čini da je pristup tim namjenama u najvećoj mogućoj mjeri efikasan. Orijentabilnost u unutrašnjem prostoru je maksimalna. Objedinjen komunikacijski prostor posjeduje de facto više namjena koje se aktiviraju ili redukuju sve u odnosu na potrebe aktivnosti u objektu. Gradiranje prostornih segmenata unutar objekta od pristupa, preko zajedničkog hola pa do pozorišne i koncertne sale, te tehnike koja ih podržava, ima strukturu fluida koji se iz jedne cjeline kapilarno razdvaja po trasama komunikacija. Vertikalni čvorovi prate konturu osnove doprinoseći njenom širokom sagledavanju prilikom kretanja po horizontali i vertikalni.

Tema gradskog repera ovde je koncipirana kao događaj u ravni tla prije nego vizuelni znak. Posebna pažnja je posvećena vizurama iz unutrašnjeg prostora prema okruženju što uspostavlja svojevrsnu inverziju; tek u ulozi korisnika unutrašnjeg prostora moguće je cijeli sklop doživjeti kao urbani reper – prostor doživljaja određenog mjesta, dijela grada.

Anvelopa – fasadna ravan objekta je polje naracije. Omotač sklopa nagovještava logiku cjeline dok su joj određeni dijelovi vizuelno oduzeti pa je time tumačenje forme relativizovano. Ona je neodređena sa ciljem da isprovocira različita tumačenja. Kao što je pomenuto, nagle promjene u „toku“ fasadne ravni naznačavaju položaje određenih namjena u sklopu kao i intenzitete i karaktere njihovog korišćenja. Tako na primjer, oštri stakato na jednom dijelu fasade akcentira određenu stranu objekta, dok je ulazna partija označena čitavom pravoizvodnom površinom koja, pored toga što markira ulaz ujedno i otvara unutrašnjost za sagledavanje iz spoljnog prostora. U odnosu na sugestiju osnovnog oblika, pomenuta površ jeste svojevrsna erozija – „diverzija“ na formi i pomenutoj osnovnoj sugestiji.

Tekstura i struktura fasade doziraju poglede u i iz unutrašnjeg prostora. Prizemna ravan je u potpunosti transparentna dok se partije na većoj visini obrađuju kao koža koja samo u određenoj mjeri propušta pogled i svjetlost. Time je postignuto temperiranje unutrašnje atmosfere objekta kao i režija unutrašnjih vizura ka okruženju.

RAD BROJ 6, ŠIFRA AUTORA „13079CA“ – RAVNOPRAVNO NENOVČANO PRIZNANJE

Predložena ideja afirmiše javni prostor osnovne ravni – partera sa koga se pristupa unutrašnjim sadržajima sklopa. Oslobođeno, transparentno i potpuno prohodno prizemlje sastavni je dio okruženja što predstavlja zajedničko polje svih članova lokalne, gradske zajednice. Osnovni korpus objekta je nošen na grupaciji oblikih stubova čiji

razmještaj i oblik asocira na stabla drveća kojima je obrađen ostatak parcele; na taj način je podcrtna integracija osnovne ravni kao jedinstvenog prostora. Ovaj demokratičan gest unapređuje kvalitete doživljaja nove građevine i njenu eksploataciju na jednom nivou. Sa druge strane, upravo ova osobina redukuje optimalan pristup publike unutrašnjim sadržajima objekta; blok vertikalnih komunikacija ne može obezbediti dovoljnu protočnost korisnika od prizemlja do unutrašnjih sadržaja u potrebnoj jedinici vremena. Iznesena ocjena se posebno odnosi na najkapacitetnije sadržaje sklopa – koncertnu i pozorišnu dvoranu čiji vršni časovi punjenja i pražnjenja prostorija traže drugačije rješenje pristupa i evakuacije.

Gornje etaže formiraju blok gde se namjene smjenjuju po vertikali svaka u svojoj zasebnoj anvelopi. Stvoren je efekat „kuće u kući“ gdje međuprostori oblikuju atraktivne volumene, vizure i ambijente. Prostor „teče“ po vertikali inspirišući kretanje i ciljane prizore. Polutransparentnost fasadnog platna stvara atraktivne vizuelne efekte pri sagledavanju građevine pri čemu su noćni prizori posebno kvalitetni.

Arhitektonski izraz objekta je najvišeg ranga. Formirani su planovi sagledavanja anatomije sklopa; nivo ravni fasadnog platna – nivo volumena unutrašnjih prostorija/sadržaja – nivo međuprostora iz jezgra građevine. Prirodna i vještačka svjetlost se prelama kroz ove planove stvarajući vrijedne prizore.

Predloženo rješenje predstavlja vrijedan doprinos razmatranju pitanja javnog prostora lokalne i šire zajednice, odnosa unutrašnjih elemenata arhitektonskog sklopa i arhitektonskog izraza. Posebno je vrijedan doprinos u pogledu gramatike arhitektonskog jezika; planovi strukture građevine su pomoću instrumenta transparentcije učinili da doživljaj forme bude složen i otvoren za mnoga subjektivna tumačenja.

RAD BROJ 23, ŠIFRA AUTORA „16709HH“ – RAVNOPRAVNO NENOVČANO PRIZNANJE

Prostorna struktura sklopa afirmiše javni prostor i javni interes prvenstveno kroz rješenje osnovne – parterne ravni i postavke koncertne sale. Pristup dvorani je ostvaren preko trga sa koga se mogu pratiti događanja i predstave na glavnoj sceni što je potvrda namjere autora da jezgro događaja postane javna stvar, dostupna najširoj publici. Obrada partera i njegovo organizovanje kroz više nivoa naznačava pomenutu tezu o potrebi da gradski prostori budu dostupni za sve u najvećoj mogućoj mjeri. Prisustvo vodene površine u parteru sugeriše namjeru da se osnovnoj ravni na kojoj se objekat nalazi dâ ton ekskluzivnosti.

Sklop je koncipiran kao vertikalni volumen u težnji da ostvari sve attribute vizuelnog repera na

nivou cijelog grada. Pomenuta teza ide u dva pravca pa je krovna terasa iskorišćena za prostrani vidikovac, pored toga što se građevina može sagledati sa velike udaljenosti.

Koncept prostorne strukture teži da ostvari seriju različitih sekvenci koje doživljava korisnik dok se kreće unutrašnjim prostorom objekta. Smjena zatvorenog i otvorenog, mogućnost za sagledavanje različitih vizura i promjena karaktera ambijenata dok se sklop „osvaja“ po vertikalni, grade svojevrsno prostorno iskustvo.

Arhitektonski izraz podržava klasičan pojam vizuelnog repera; visok kvalitet oblikovanja objekta unapređuje ukupni doživljaj forme. Relativna zatvorenost fasade uskraćuje mogućnost sagledavanja okruženja dok ta ista osobina daje ekskluzivitet tačkama sa kojih se isto okruženje može sagledati. Opisana osobina je na liniji komponovanja prostornog iskustva formiranog kroz sekvence kretanja i korištenja unutrašnjosti objekta i okolnog prostora koji mu gravitira.

Rad predstavlja vrijedan doprinos razmatranju teme arhitektonskog jezika, vizuelnog repera i demokratičnosti javnog prostora.

RAD BROJ 49, ŠIFRA AUTORA „20327YM“ – RAVNOPRAVNO NENOVČANO PRIZNANJE

Osnovna ideja prijedloga predstavlja težnju da se javni, ozelenjeni gradski prostor očuva i unaprijedi na lokaciji. Sadržaji novog objekta su, gotovo u potpunosti, pod zemljom dok su samo dijelovi ulaznog hola na nivou partera. Lokacija je ozelenjena i služi kao parkovska površina. Metafora Banje Luke kao „grada zelenila“ ovdje je direktno saopštena prostornim jezikom.

Parcela predviđena za novu građevinu nije zauzeta na nivou tla već predstavlja prolazan prostor koji predstavlja kariku u trasi pješačkih kretanja na nivou grada. Predviđene namjene su prisutne na parceli ali je praktično ne zauzimaju već je ostavljaju slobodnom za javno korišćenje. Ovim se demonstrira svojevrsna prostorna efikasnost gdje objekat ne oduzima površinu osnovne ravni – partera na lokaciji jer ona predstavlja zajednički prostor svih pripadnika lokalne zajednice i svi je mogu koristiti u neograničenoj mjeri.

Svi sadržaji novog objekta se nalaze pod zemljom, a oni glavni, kao koncertna dvorana i pozorište, tretirane su kao nezavisne cjeline radi neometanog funkcionisanja. Pristup sadržajima se ostvaruje na više načina, djelimično pješačkim rampama što stvara posebne doživljaje unutrašnjih ambijenata. Dobro razmješteni sadržaji u sklopu i efikasna prostorna struktura ipak ostavljaju mjesto dilemi u vezi sa stavom autora da kompletan sadržaj stavi ispod nivoa tla; kontakt korisnika sa spoljnim prostorom predstavlja neizostavnu vrijednost i ona bi mogla biti „žrtvovana“ u slučaju mnogo gušće izgrađenih urbanih sredina gdje su parkovi i slobodne površine daleko veća rijetkost nego u slučaju grada kao što je Banja Luka. Uprkos izrečenom, težnja da se konstatovani dio identiteta mjesta, odnosno pojam „zelenog grada“ podcrta rješenjem kao što je ovo, predstavlja vrijednost koju, ovom prilikom, žiri konkursa visoko cijeni.

Okvir rješenja gde su sadržaji ispod nivoa tla nije spriječio autore da na duhovit način riješe i temu gradskog vidikovca; ulazne partije objekta, svojom morfologijom, grade četiri vidikovca-kule sa kojih se mogu sagledavati sve panorame grada.

Arhitektonski izraz ovog rješenja je na visokom nivou. Vidljivi dio objekta predstavlja složen, višeznačan prizor kombinovan od različitih morfoloških karaktera, materijala i oblika. Rad predstavlja vrijedan doprinos razmatranju urbaniteta, javnog gradskog prostora, pojma gradskog vidikovca, identiteta mjesta, prostorne efikasnosti i arhitektonskog jezika.

Koncept se temelji na sintezi grupe pojmova koji uključuju morfološke osobine same lokacije, simbole performativnih i dramskih umjetnosti, fenomen svjetla i aspekt prirode. Dobijeni rezultat je dobro izbalansiran sklop kako u pogledu prostorne strukture, tako i u pogledu oblikovanja. Novi objekat optimalno odgovara na zahtjeve mjesta svojom proporcijom, arhitektonskim izrazom i tretmanom zadatog programa; postavljenu temu tretira i kao pitanje simbola i kodova.

Osnovni korpus građevine je postavljen preko prolaznog prizemlja koje povezuje ključne pristupe lokaciji. Tako formiran unutrašnji trg predstavlja ulaznu partiju objekta preko koje, vertikalnim komunikacijama, korisnici pristupaju spratnim etažama. Odnos anvelope i gabariti unutrašnjih prostora stvaraju sekundarne cjeline čija ambijentalnost obogaćuje unutrašnjost građevine. Radi se o različitim veličinama dotičnih ambijenata koji stvaraju uslove za različite oblike korišćenja.

Morfologija objekta slijedi savremena kretanja pogotovu u dijelu pravoizvodne površine krovne ravni. Silueta koja je dobijena vezuje se za aktuelni arhitektonski jezik – krovna površina se u maniru oblikovnog krešenda uzdiže i pretvara u vrh gradeći akcenat cijele kompozicije. Kontura objekta asocira na savremene pristupe u oblasti urbane arhitekture. Anvelopa sklopa je komponovana od štapova-stubova sa ispunom od stakla; metrika matrice pomenutih stubova i staklene ispune je izbalansirana i predstavlja svojevrsnu makrotekturu koja je okosnica arhitektonskog izraza.

Sadržaj objekta je dopunjen krovnom, pokrivenom zelenom etažom koja formira vidikovac, zimsku baštu i dodatnu zajedničku površinu za različite aktivnosti korisnika. Nova građevina svojim proporcijama i dimenzijama, kao što je i pomenuto, predstavlja višeznačan kod u okviru svog okruženja; može se tipološki svrstati i u kule, kao i u naglašeno – horizontalno razvijene sklopove. Razlog leži upravo u kompoziciji konture – siluete koja jedan dio sklopa diže na veću visinu dok je osnovni korpus razvijen dominantno horizontalno. Elementi teksture anvelope, stubovi, podržavaju vertikalni vizuelni utisak razvoja forme dok horizontalna dimenzija objekta to neutrališe. Takva antinomija vizuelnog utiska doprinosi dvojnosti kodiranja u primenjenom arhitektonskom jeziku.

Rad predstavlja vrijedan doprinos razmatranju pitanja arhitektonskog izraza, vizuelnog repa i građenju identiteta mkesta u urbanoj sredini.

Čisto i jasno rješenje u svojoj osnovnoj ideji; jednostavan razmještaj namjena otvorio je put ka formiranju optimalno upotrebljivog sklopa u kome se korisnici lako orijentišu. Pozicija glavnih sadržaja omogućava eliminisanje negativnih međusobnih uticaja koji bi imali prilikom korišćenja. Juksta pozicija sala i auditorijuma otvara prostor za formiranje.

jedinstvenog, zajedničkog hola koji ih sve opslužuje. Dopunski sadržaji kao što su restorani i ostali zajednički prostori sklopa, formiraju okvir – prostorni ram pomenutog hola. Pored toga, njihov prostorni potencijal se prenosi i na otvoreni prostor pristupnog trga, tako da je on pomenutim

okvirom i determinisan. Arhitektonski jezik sklopa lociran je u širi savremeni trend sa naznakom retro – izraza. Unutrašnje namjene su izražene i u pojavnosti sklopa siluetom, oblikom, teksturom i bojom. Kontura objekta jasno saopštava mjesto i značaj dva glavna sadržaja – pozorišta i koncertne dvorane. Uzdignuta „traka“ restorana i dodatnih prostora za okupljanje i boravak kao fon unutrašnjeg i spoljašnjeg prostora, pristupnog trga, ulazne partije i hola, „lebdi“ nad prizemljem. Upravo je visina opisane „trake“ pogodna za boravak korisnika, njena visina u odnosu na tlo stvara uslove za prijatne vizure na pristupni trg i okolinu građevine.

Tema vizuelnog repeta u ovom slučaju nije postignuta morfologijom, visinom ili siluetom objekta. Koncept je postavio mogućnost da se pomenuti zadatak realizuje u nematerijalnoj sferi – sferi sadržaja koji će na nivou mentalne slike u svijesti korisnika formirati prepoznatljivo i značajno mjesto na mapi grada.

Upotrebljen arhitektonski jezik i prostorno-oblikovna kompozicija su na visokom nivou. Rad predstavlja zanačajan doprinos u razmatranju orijentabilnosti u složenim sklopovima, determinaciji prostornih elemenata i temi retro-arhitektonskog izraza.

RAD BROJ 73, ŠIFRA AUTORA „22422ET“ – RAVNOPRAVNO NENOVČANO PRIZNANJE

Sklop predstavlja centrično organizovanu prostorno-oblikovnu strukturu sa jezgrom formiranim od osnovnih namjena objekta i cirkularnim holom koji to jezgro okružuje. Krovna ravan je obrađena kao dodatni prostor sadržaja komplementarnih onim koji su raspisom zahtjevani. Poseban kvalitet predloženog rješenja predstavlja direktno povezivanje tla sa krovom pješačkom rampom koja, pored komunikacione uloge postaje i svojevrsni vidikovac.

Cirkularni hol i njegov derivat – pješačka rampa za krov okosnica su koncepta u ovom radu. Na planu osnove, cirkularni hol čini da objekat cijelim svojim obodom ima, zapravo – pročelje što ima smisla u konkretnom slučaju i na konkretnom mjestu. Pristupi sa više strana na datoj lokaciji podižu prostorni komfor i efikasnost upotrebe nove građevine. Postavljanjem na suprotne strane ulaznih holova dva osnovna sadržaja, pozorišta i koncertne dvorane, dobijena je racionalna prostorna shema; scene i scenske tehnike su koncentrisane u jezgru sklopa, lako dostupne za snabdjevanje i održavanje te spoljnu logistiku. Pristup svakom od auditorijuma je, dakle, nezavisan, pa samim tim i udoban za publiku i pogodan za orijentaciju u unutrašnjem prostoru. Cirkularni hol povezuje sve sadržaje; njegov prostor „teče“ i inspiriše kretanje od tačke do tačke gdje god korisnik nađe motiv za zaustavljanje, posmatranje spoljnog prostora ili korištenje nekog zajedničkog sadržaja.

Arhitektonski i prostorni jezik su na visokom nivou i asociraju na izvorne modernističke standarde, posebno oličene u matrici podjele staklenih površina, ambijentalnom korišćenju pješačke rampe, tretmanu siluete sklopa, variranju teme „slobodnog“ prizemlja i ostalog.

Posebna tema ovog rješenja je istaknuta pješačka rampa koja povezuje prizemlje sa krovom sadržajima koji obuhvataju sistem platoa, terasa, amfiteatara i zelenih površina. Ističe se pogodnost organizovanja umjetničkih programa u ovom prostoru koji nosi karakter teatrina, spontano nastalih scenskih prostora u urbanim sredinama mediteranskih gradova. Tako sazdana otvorena površina ima posebne kavalitete u pogledu atmosfere pri čemu u cjelini predstavlja vidikovac sa, gotovo bezbroj tačaka sa kojih je moguće sagledavati gradsku vedutu. Ako se tome doda i potencijal dotične rampe kao, prostorno dinamičnog vidikovca, onda se koncept ovog rada zasniva na potencijalima sagledavanja gradskog pejzaža i njegovih karakterističnih repeta.

Rad predstavlja vrijedan doprinos organizaciji složenog sadržaja, upotrebi arhitektonskog i prostornog jezika, temi vidikovca i korištenju krovne ravni, te razmatranju atmosfere kretanja kroz sklop po horizontali i vertikali.

PREPORUKE KONKURSNE KOMISIJE ZA DALJU RAZRADU I REALIZACIJU KONKURSNOG ZADATAKA

Sagledavanjem karaktera i kvaliteta prvonagrađenog rada kao i opšteg dometa konkursa žiri daje sljedeće preporuke:

1. Nagrađeni i priznati radovi su ukazali na potrebu preispitivanja dijela programskog zadatka, prvenstveno u pogledu dopunskih sadržaja kompleksa, kao što su: restorani, plenarne sale, kancelarijski prostori, komunikacije i ostalo. Potrebno je pomenute sadržaje uskladiti sa nekim mogućnostima i rješenjima iz nagrađenih i priznatih radova. Usklađivanje se odnosi na potrebe smanjenja ili povećanja površine pojedinih sadržaja.
2. Potrebno je sagledati mogućnosti za izradu tehničke i tenderske dokumentacije, te finansiranje izgradnje kompleksa putem izrade elaborata studije izvodljivosti. Elaborat studije izvodljivosti će uticati i na pitanje iz tačke br. 1. pa se preporučuje najpre, njegova izrada od strane relevantnog ekspertskeg tima. Elaborat treba da dâ odgovore na pitanja organizacije Kongresno-koncertnog kompleksa, pravnu regulativu koja reguliše odnose među institucijama koje koriste kompleks, pitanje titulara kompleksa, rezultate ispitivanja tržišta i potreba u oblasti kulture i kongresne djelatnosti, karakter upravljanja kompleksom i njegovim institucijama, kao i da dâ finansijsku konstrukciju i predloži faznost realizacije cijelog poduhvata.
3. Prvonagrađeni rad je potrebno razraditi na nivou idejnog projekta koji će uključiti i druge inženjerske faze. Cilj razrade je otklanjanje nerazrađenosti pojedinih aspekata, prvenstveno inženjerskih, na nivou idejnog rešenja da bi tehnička dokumentacija, kasnije, definisala kompleks u skladu sa arhitektonskim izrazom iz prvonagrađenog rješenja. U rad na idejnom projektu, pored svih ostalih profila koji učestvuju u definisanju arhitektonsko-građevinskog projekta obavezno uključiti stručnjake za organizaciju kongresnih i sajamskih događaja, akustiku i pozorišnu tehniku, te konsultante iz oblasti dramske i muzičke umjetnosti.